

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XV.

Vydaná dne 23. prosince 1918.

Čís. 83.

**Nařízení ministra sociální péče
a ministra spravedlnosti ve srozumění
s ostatními účastnými ministry
ze dne 17. prosince 1918,
o ochraně nájemců.**

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. čís. 307, nařizuje se takto:

Obvod použití nařízení.

§ 1.

(1.) Dále uvedená ustanovení vztahují se k nájmu bytů a jednotlivých částí bytů a k nájmu obchodních místností.

(2.) Na pronájem při provozování živnosti přechovávání cizinců se ustanovení ta nevztahují.

Zákaz neoprávněně zvyšovati nájemné.

§ 2.

(1.) Zvýšení nájemného i s vedlejšími poplatky, jež dosud povinen byl platit nájemce nebo poslední nájemce, smí za předpokladů v odstavci 4. označených býti smlouveno jen, pokud to je odůvodněno:

1. po počátku války nastalým zvýšením pravidelných ročních výloh na udržování a správu domu, včetně vodních nebo kanalizačních poplatků nebo pod., jakož i na dodávání světla nebo topení;

2. zvýšením veřejných dávek, jež z domu se zapravují, nastalo-li již po počátku války; okolnost, že přestalo dočasné osvobození od daně nebo dočasná úleva daňová, neopravňuje zvýšiti nájemné;

3. přípustným (§ 8) zvýšením úrokové míry nebo vedlejších poplatků hypoték na pronajaté nemovitosti vázoucích, jež bylo provedeno od počátku použitelnosti ustanovení o ochraně nájemců (ministrské nařízení ze dne 26. ledna 1917, z. ř. čís. 34, a ze dne 20. ledna 1918, z. ř. čís. 21). Za odůvodněné buď pak pokládáno zvýšení nájemného o obnos, o který je pronajímatel důsledkem zvýšení hypotečární míry úrokové (ve-

dlejších poplatků), provedeného po počátku války a přede dnem počátku použitelnosti ustanovení o ochraně nájemců, více zatížen než dříve, leč že by nájemné v čase mezi zvýšením hypotečární míry úrokové a označeným dnem bylo již zvýšeno.

(2.) Zvýšení nesmí pro jednotlivý nájemní předmět činiti více, než na něj připadá z úhrnného obnosu zvýšení, k nimž přihlídati sluší dle odstavce 1. při stejnoměrném rozdělení dle poměru jednotlivého nájemného k úhrnné sumě činů a nájemních hodnot nepronajatých součástí domu (nájemní hodnota položená za základ daňového předpisu).

(3.) Za náklady, jež byly učiněny k žádosti nájemcově, lze smluviti přiměřené zvýšení nájemného, leč že by byly nutny k tomu, aby nájemní předmět byl udržen v užitelném stavu.

(4.) Předchozích ustanovení buď užito, nečinilo-li nájemné za jednotlivý předmět nájmu, počítáno na rok, s vedlejšími poplatky při počátku použitelnosti ustanovení o ochraně nájemců více než:

		Pro byty, včetně takových, s nimiž jsou spojeny obchodní místnosti	Pro obchodní místnosti samotné
V místech, jež jsou zařazena do vedle označených tříd aktivních přídatků státních úředníků	I.	2000 K	1500 K
	II.	1800 K	1200 K
	III.	1200 K	1000 K
	IV.	1000 K	800 K

§ 2a.

Přesahuje-li nájemné za jednotlivý předmět nájmu s vedlejšími poplatky obnos v § 2, odstavci 4., uvedený, je dovoleno smluviti zvýšení nájemného s vedlejšími poplatky, jež nájemce měl dosud neb jež poslední nájemce měl platiti, avšak jen obnosem, jenž je dle okolností případu přiměřen.

§ 2b.

(1.) Při podnájemcích smí nájemné, které dosud byl povinen platit podnájemce, anebo poslední podnájemce, býti zvýšeno pouze o totéž procento, o které bylo zvýšeno přípustně (§§ 2 a 2a) nájemné hlavního nájemce.

(2.) Pro nájemní předmět, jenž se pronajme dále v podstatě bez dodání zařizovacích předmětů, smí se smluviti jen nájemné, jež i s vedlejšími poplatky nepřesahuje nájemného s vedlejšími poplatky, jež má hlavní nájemce platiti.

(3.) Propůjčí-li hlavní nájemce k užívání zařízení ve větším rozsahu anebo zaváže-li se také k jiným plněním, smí za to býti smluvna pouze přiměřená úplata. Zvýšení připouští se pouze pokud, pokud jest ospravedlněno okolnostmi daného případu.

§ 3.

(1.) Nebyl-li nájemní předmět od počátku války pronajat, není ustanovení nájemného za první pronájem poté, kdy počíná se možnost použití ustanovení o ochraně nájemců, podrobeno nějakému obmezení.

(2.) K domům, pro něž úřední stavební povolení bylo uděleno, neb se udělí teprve po 27. lednu 1917, nevztahují se ustanovení tohoto nařízení.

§ 4.

(1.) Přiznal-li pronajímatel po vypuknutí války snížení nájemného, smí nájemné býti opět zvýšeno až do obnosu nájemného původně smlouveného, nikoli však před uplynutím ustanovené doby, pro kterou bylo snížení povoleno. Snížení, které bylo přiznáno před 27. lednem 1917 na dobu války nebo podobně, pokládá se v pochybnosti za povoleno na neurčitý čas.

(2.) Výpočtu zvýšení nájemného, přípustného dle § 2 může býti za základ položeno původně smlouvené nájemné, bez ohledu na to, bylo-li nájemné dle odstavce 1. opět zvýšeno, aneb se jednalo o takového opětného zvýšení.

(3.) Bylo-li nájemci přiznáno nájemné u porovnání s jinými činžemi v domě značně snížené, smí se smluviti zvýšení na obnos těchto činžím přiměřený a lze kromě toho tento obnos položit za základ výpočtu dle § 2.

§ 5.

(1.) Dokud požívají osoby dle zákonů ze dne 27. července 1917, z. ř. č. 313 (ve znění zákona ze dne 31. března 1918, z. ř. č. 126), ze dne 17. srpna 1917, z. ř. č. 376, aneb ze dne 28. března 1918, z. ř. č. 119, státních vyživovacích příspěvků, podpor nebo přidělků, nebo dokud jsou dle zákona ze dne 31. prosince 1917, z. ř. č. 15 z roku 1918, účastny státní péče, není dovoleno nájemné z nájemního předmětu, který obývají aneb jehož jinak užívají, ani zvýšiti, ani je původně

smlouveným vyšším obnosem požadovati (§ 4, odst. 1.), když by tím byla zkrácena jejich výživa.

(2.) Totéž platí za stejného předpokladu pro osoby vojenské (§ 1, odst. 2. cis. nař. ze dne 29. července 1914, z. ř. č. 178), které se vrací při ukončení války aneb již dříve do svého občanského postavení, dále pro zajaté a rukojmí (§ 1, odst. 3. tohoto cis. nařízení), a to až do projiti 3 měsíců po dni, v němž přestal platiti důvod, uvedený v § 3, odst. 2. zmíněného císařského nařízení.

§ 6.

(1.) Pokud smlouvené nájemné přesahuje meze v předchozích ustanoveních dotčené, je úmluva neplatná.

(2.) Zapovězeny a neplatny jsou úmluvy, podle nichž má nový nájemce něco plniti za to, že se dřívější nájemce vzdává nájemního předmětu, anebo má vůbec něco plniti dřívějšímu nájemci aneb osobně třetí bez vzájemného rovnocenného plnění, dále úmluvy, podle nichž má se za sprostředkování nájmu platiti úplata, která převyšuje obvyklou odměnu. Totéž platí pro úmluvy, podle nichž dává pronajímatel anebo dřívější nájemce slíbiti pro sebe anebo pro někoho třetího plnění, jež nejsou v bezprostřední spojitosti s nájemní smlouvou.

(3.) To, co bylo plněno proti předchozím předpisům, může býti požadováno zpět se zákonnými úroky. Tohoto nároku na vrácení nelze se předem vzdáti. Nárok na vrácení promlčuje se do roka.

Obmezení práva výpovědi a prodloužení nájemních smluv, uzavřených na určitou dobu.

§ 7.

(1.) Pronajímatel může nájemní smlouvu vypověditi jen z důležitých důvodů.

(2.) Za důležitý důvod buď pokládáno obzvláště,

1. je-li nájemce s placením činže nad obvyklou neb jemu dosud přiznanou dodatečnou lhůtu v prodloužení nebo

2. zdráhá-li se svoliti ke zvýšení činže, za přípustné uznanému (§§ 2 až 2b, 4, 5 a 10) aneb ku dovolenému obnovení dřívější vyšší činže (§ 4) anebo

3. ztrpčuje-li neustálým nebo hrubým přestupováním platného domácího řádu nebo svým bezohledným, urážlivým nebo jinak nenáležitým chováním spolubydlitelům bydlení v domě, anebo porušuje-li těžce pořádek v domě; totéž co o nájemci platí také o chování se osob, které nájemce přijal do místností jím najatých, pokud opominul zjednatí nápravu jemu možnou;

4. lze-li podle § 1118 obč. z. žádati zrušení smlouvy bez výpovědi;

5. potřebuje-li pronajímatel nutně nájemního předmětu sám pro sebe anebo pro příbuzné neb sešvagrené v přímé linii a utrpěl-li by značnou újmu, kdyby smlouvu nájemní v platnosti ponechal. Nabyt-li pronajímatel nemovitosti teprve po 21. lednu 1918, může nad to z důvodu č. 5 smlouvu nájemní, která již dříve byla v platnosti, pouze tehdy vypovědět, vzejde-li mu ze zachování platnosti smlouvy nájemní nepoměrně větší újma nežli nájemci z výpovědi;

6. potřebuje-li pronájemce nájemního předmětu, který až doposud určen byl k obývání dělníky nebo jinými zřízenci jeho vlastního závodu, nutně pro tento účel;

7. přenechá-li nájemce nájemní předmět zcela nebo z části se zařízením anebo bez něho někomu jinému za vzájemné plnění vzhledem k nájemnému, které sám platí, nepoměrně vysoké.

(3.) Jsou-li proti výpovědi podány námitky, jest věcí pronajímatele prokázat, že tu je důležitý důvod k výpovědi. Byl-li nájem vypovězen z toho důvodu, že nájemce se zpečoval souhlasit se zvýšením nájemného, které bylo podle § 5 uznáno přípustným, anebo s obnovením původně smluvného vyššího nájemného, má se, nehledě ku případné povinnosti nájemcově k náhradě škody, výpověď zrušiti, prohlásil-li nájemce ihned, jakmile mu bylo soudním usnesením oznámeno rozhodnutí o přípustnosti zvýšení, že souhlasí se zvýšením aneb opětným zvýšením nájemného.

(4.) Předchozích předpisů sluší použití také tehdy, byla-li sice smlouva nájemní uzavřena na určitou dobu, avšak podle úmluvy pokládá se za mlčky obnovenou, poněvadž nepředcházela včasná výpověď aneb podobné prohlášení strany. Je-li ve smlouvě vymíněno, že, nebude-li včas dána výpověď (prohlášení), platí obnovení nikoliv na neurčitou, nýbrž na určitou dobu, může každá strana oznámiti straně druhé před uplynutím lhůty pro výpověď (prohlášení) stanovené, že odmítá obnovení na určitou dobu; smlouva nájemní považuje se pak za obnovenou na neurčitou dobu.

§ 7a.

Smlouvy nájemní, které zanikají projitím času bez výpovědi a jichž smluvní doba převyšuje půl roku, pokládají se za obnoveny na neurčitou dobu, vyjímaje případ, že před uplynutím nájemní doby a zachovává v místě obvyklou výpovědní lhůtu buď nájemce prohlásí, že v nájem nechce pokračovati, aneb pronajímatel žádá za zrušení nájmu z důležitých důvodů. Na tento požadavek použití jest obdobně předpisů o výpovědi nájmu.

Nepřípustné zvýšení úrokové míry z hypoték na pronajatých nemovitostech.

§ 8.

(1.) Vázne-li hypotéka na nemovitosti alespoň částečně pronajaté, lze zvýšení míry úrokové

smluviti jen potud, pokud to jest nutno následkem všeobecných změn poměrů míry úrokové nebo vzhledem k míře úrokové závazků věřitelových, jež byly založeny před počátkem použitelnosti ustanovení o ochraně nájemců. Zvýšení míry úrokové buďte na roveň pokládány zvýšení opětujičích se vedlejších poplatků (režijní příspěvky neb pod.), jež hypoteční dlužník je povinen vedle úroků zapravovati, nebo úmluvá provise míru náhrady v obchodě obvyklé převyšující, a pod. z podnětu prodloužení hypotečního úvěru.

(2.) Pokud smluvená míra úroková převyšuje označené meze, je úmluva neplatná. Obnos dobrovolně zaplacený lze i se zákonnými úroky žádati zpět. Tohoto nároku na vrácení nelze se předomi vzdati. Nárok na vrácení promlčuje se do roka.

Soudcovské příročí pro hypotéky na pronajatých nemovitostech.

§ 9.

(1.) Pro pohledávky, jež jsou zajištěny na nemovitosti aspoň částečně pronajaté, může soud, odůvodňuje-li to hospodářský stav dlužníkův a neutrpí-li tím věřitel nepoměrně újmy, poskytnouti soudcovské příročí nejdéle včetně do 31. prosince 1919 a to i tehdy, vznikla-li pohledávka po 31. červenci 1914. Nedosahují-li smluvené úroky zákonných úroků, může soud na dobu soudcovského příročí povolití zvýšení úroků, nikoli však nad míru úroků zákonných. Soud může dále naříditi, že se promíjejí nebo zrušují právní následky, jež nastaly nebo nastávají proto, že pohledávka není včas zaplacená nebo nastaly nebo nastávají dle úmluvy o propadnutí.

(2.) Všeobecných ustanovení o příročí soukromoprávních peněžních pohledávek buď obdobně šetřeno. Dříve než soud rozhodne, může si vyžádati dobré zdání příslušného nájemního úřadu.

(3.) Pro nároky na placení úroků a anuit lze soudcovské příročí povolití jen dle všeobecných předpisů o příročí soukromoprávních peněžních pohledávek.

Jak je rozhodovati o přípustnosti zvýšení nájemného.

§ 10.

O tom, je-li zvýšení nájemného dle §§ 2 až 2b a 4 přípustno, anebo je-li nájemné aneb jiná úplata dle § 2b, a § 7, odst. 2, č. 7 přiměřena, rozhoduje k návrhu pronajímatelově nebo nájemcově příslušný nájemní úřad, a není-li tu tohoto úřadu, okresní soud, v jehož obvodu pronajatá nemovitost leží, v nesporném řízení, když vyslechnuty byly přezvědné osoby, jež jsou místních poměrů znalé. Rozhodnutí nelze brátí v odpor opravným prostředkem, lze je však kdykoliv k návrhu změnití s účinkem pro nový nájemní termín. Návrhy na změnu rozhodnutí, jež se neopírají o nové skutečnosti, lze bez jednání odmítnouti.

Jak je rozhodovati o přípustnosti zvýšení úrokové míry hypoték na pronajatých nemovitostech.

§ 11.

(1.) O přípustnosti zvýšení míry úrokové hypoték, jež váznou na nemovitosti alespoň částečně pronajaté, rozhoduje k návrhu věřitele nebo dlužníka komise, kterou je zříditi u zemského politického úřadu, v jehož obvodu zastavená nemovitost leží, a jež se skládá z přednosty zemského politického úřadu jako předsedy; z úředníka zemského politického úřadu jako zpravodaje, z úředníka vyslaného zemským finančním úřadem, ze soudce vyslaného presidentem vrchního zemského soudu, ze dvou odborníků v oboru hypotečního úvěrnictví povolaných přednostou zemského politického úřadu a ze znalce vyslaného starostou města, v němž zemský politický úřad má své sídlo. Předsedovi jakož i každému členu komise buď zřízen jeden neb několik náměstků.

(2.) Komise rozhoduje většinou hlasů. Jsou-li hlasy rovny, rozhodne hlas předsedy.

(3.) Rozhodnutí nelze v odpor bráti, lze je však kdykoliv změnit a působí pro všechny hypotéky téhož věřitele, jež jsou zajištěny na nemovitostech ve správním obvodu zemského politického úřadu, pokud jsou aspoň částečně pronajaty.

Nájemní úřady.

§ 12.

(1.) Nájemní úřady buďte zřízeny v městech s vlastním statutem a v obcích, jež při posledním sčítání lidu měly více než 20.000 obyvatelův. V jiných obcích lze nájemní úřady zříditi dle usnesení obecního výboru. Obecní výbor (městská rada) může se usnésti o zřízení několika nájemních úřadův a ustanoví obvod jejich místní působnosti.

(2.) Náklady spojené se zřízením a činností nájemních úřadův uhrazuje obec.

§ 13.

Předseda nájemního úřadu a jeho náměstek jsou ustanoveni v městech s vlastním statutem starostou, jinak politickým okresním úřadem, ostatní členové starostou (obecním představeným) a to všichni na rok. Jejich úřad je úřadem čestným, mají však nárok na náhradu hotových výloh. Obecní výbor (městská rada) může členům nájemního úřadu, již jsou odkázáni na výdělek, poskytnouti přiměřenou náhradu za ztrátu času z obecních prostředkův. Předseda a jeho náměstek mějtež pokud možno způsobilost ke konceptní službě ve státní správě nebo k soudcovskému úřadu. Z ostatních členů nájemních úřadů buď polovina povolána z majitelů domů v obci bydlících, druhá polovina z nájemců tam bydlících.

§ 14.

(1.) Povolání za člena nájemního úřadu mohou odmítnouti jen ženy, duchovní, vojenské osoby,

veřejní úředníci, osoby starší 60 let, pak drobní živnostníci a osoby, které žijí z denní nebo týdenní mzdy.

(2.) O tom, zda odmítnutí je oprávněno, rozhodne s konečnou platností, kdo člena ustanovil.

§ 15.

(1.) Kdo se zdráhá vzít na se úřad člena nájemního úřadu, buď, jakmile jeho odepření bylo prohlášeno neoprávněným, odsouzen k peněžité pokutě až do 200 K.

(2.) Členové nájemního úřadu, kteří se nedostaví, nebo nedostaví včas ke schůzím bez dostatečné omluvy nebo jinakým způsobem se vyhýbají úředním povinnostem, buďte potrestáni pořádkovou pokutou až do 200 K pro každý případ. Omluví-li se dostatečně náležitě, lze odsouzení zcela neb částečně odvolati. Členové nájemního úřadu, kteří se dopustili hrubého porušení svých povinností, buďte kromě toho zbaveni svého úřadu.

(3.) Rozhodovati náleží politickému okresnímu úřadu.

§ 16.

(1.) Nájemní úřad rozhoduje po ústním jednání usnesením většiny v tříčlenných senátech, skládajících se z předsedy nájemního úřadu nebo náměstka a vždy z jednoho přisedícího z pronajmatelů a nájemců.

(2.) Rozhodnutí buď nejdéle do tří dnů vyhotoveno písemně s krátkým odůvodněním a k žádosti doručeno stranám.

(3.) Jednání nájemního úřadu jsou veřejná. K souhlasnému návrhu účastníků buď veřejnost vyloučena. Zakázáno jest veřejně vyhlášovati obsah neveřejného jednání.

§ 17.

(1.) Žádá-li se o rozhodnutí nájemního úřadu o přípustnosti zvýšení nájemného, obešle nájemní úřad strany s podotknutím, že nedostavení se není na újmu jednání a rozhodnutí. Jednání buď provedeno pokud možno do čtrnácti dnů po návrhu.

(2.) Obeslané osoby jsou povinny, obeslání vyhovět nebo k jednání vyslati zástupce věci úplně znalého a náležitě o věci zpraveného. Strany a jejich zástupcové jsou povinni, dáti dle pravdy vysvětlení o okolnostech nájemním úřadem určité označených.

(3.) Nájemní úřad může předsevzítí všechna šetření pro rozhodnutí potřebná, obzvláště obeslati zvláštní předzvědné osoby a je vyslechnouti.

(4.) Politický okresní úřad, v jehož obvodu nájemní úřad působí, vynutí k žádosti nájemního úřadu pořádkovými tresty, aby strany a přezvědné osoby se dostavily a plnily svou povinnost, dáti pravdivé vysvětlení.

(5.) Všechny úřady mají povinnost poskytnouti nájemnímu úřadu právní pomoci.

§ 18.

(1.) Závisí-li rozhodnutí právního sporu zcela nebo částečně na tom, je-li zvýšení nájemného dle §§ 2 až 2 b a 4 přípustno aneb nájemné neb jiná úplata dle § 2 a a § 7, odst. 2., čís. 7, přiměřena čili nic, přeruší soud, nemá-li již rozhodnutí nájemního úřadu neb okresního soudu (§ 10) o přípustném zvýšení nájemného, řízení a vyžádá si toto rozhodnutí. Jakmile toto rozhodnutí dojde, buď řízení opět zahájeno z úřední moci.

(2.) Předpisů odstavce 1. jest obdobně použiti, závisí-li rozhodnutí sporu zcela neb z části na tom, zda politický úřad uzná přípustným či nic změnu bytu podle ministerského nařízení ze dne 28. března 1918, z. ř. čís. 114.

Trestní ustanovení.

§ 19.

Kdokoliv učiní nepravé nebo neúplné údaje, aby obešel nebo zmařil ustanovení tohoto nařízení, snaží se tato ustanovení jinak obejít, zejména kdo si dá slíbiti plnění, jež odporují předpisům § 6, odst. 2., kdo podněcuje k tomu, neb spolupůsobí při tom, buď potrestán politickým okresním úřadem a tam, kde je státní policejní úřad, tímto úřadem peněžitou pokutou až do 20.000 K nebo vězením až do šesti měsíců. Tyto tresty lze uložit také vedle sebe.

Osvobození od poplatků.

§ 20.

Řízení před nájemními úřady je osvobozeno od každé a poplatků.

Přechodná ustanovení.

§ 21.

(1.) Účinnost tohoto nařízení nastává pátým dnem po jeho vyhlášení. Současně pozbývá platnosti ministerské nařízení ze dne 20. ledna 1918, z. ř. čís. 21.

(2.) Převyšuje-li plnění za podnájem před počtem účinnosti tohoto nařízení smluvené, výměru přípustnou dle § 2 b, může podnájemce žádati za jeho snížení na přiměřený obnos s účinkem pro nové činžovní období.

(3.) Ustanovení § 6, odst. 2., jest použiti také na úmluvy, které byly učiněny před vyhlášením tohoto nařízení, ale v den vyhlášení nebyly splněny.

(4.) Ustanovení § 7 jest použiti také na výpověď podnájem jednotlivých součástí bytů hlavním nájemcem samým užívaného, byla-li výpověď v den vyhlášky tohoto nařízení již dána, ale nenabývala-li dosud právní moci.

(5.) Prošel-li již v den vyhlášky tohoto nařízení v místě obvyklý výpovědní termín, ve kte-

rém u nájemní smlouvy na určitou dobu (§ 7a) nájemce má prohlásiti, že v nájemě nebude pokračovati, a pronajímatel žádati za rozvázání smlouvy, dostačí, bude-li takové prohlášení učiněno neb taková žádost podána do 14 dnů poté, kdy toto nařízení bylo vyhlášeno.

(6.) Za důležitý důvod k výpovědi smluv a podnájem jednotlivých součástí bytu hlavním nájemcem samým spolužívaného nebo k žádosti za rozvázání nájemní smlouvy na určitou dobu dlužno jmenovitě pokládati, prokáže-li pronajímatel, že předmět nájemní znovu pronajal již přede dnem vyhlášky tohoto nařízení.

(7.) Toto nařízení pozbude platností dnem 31. prosince 1919.

Švehla v. r.

Habermann v. r.

Dr. Hruban v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Kramář v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Prášek v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Čís. 84.

**Nařízení ministra vnitra
ve shodě s účastnými ministry ze dne
11. prosince 1918,**

kterým zrušují se nařízení ministra vnitra ve shodě s účastnými ministry ze dne 19. května 1918, z. ř. čís. 175, a nařízení ministra vnitra ze dne 19. května 1918, z. ř. čís. 176, o krajských hejtmanech a krajích Litoměřice a Praha-okolí.

§ 1.

Nařízení ministra vnitra ve shodě s účastnými ministry ze dne 19. května 1918, z. ř. č. 175, jímž se přenášejí práce místodržitelství na krajské hejtmany v Čechách, a nařízení ministra vnitra ze dne 19. května 1918, z. ř. č. 176, jímž se provádějí jednotlivé změny v politických úředních okresech království Českého a zřizují se kraje Litoměřic a Praha okolí, se zrušují.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Kramář v. r.

Habermann v. r.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Stránský v. r.

Švehla v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hruban v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Šrobár v. r.